

БЮЛЕТЕНЬ

ТОВАРИСТВА БУВШИХ ВОЯКІВ АРМІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

Січень - Лютий 1955 року

ЗІ ЗВЕРНЕННЯ ПАНА ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

ДО УКРАЇНСЬКОГО ВОЯЦТВА

Старшини і вояки Армії Української Народної Республіки!

Шостого дня місяця грудня 1954 року минуло 35 років, коли - з наказу Світлої Пам'яті Симона Петлюри, Головного Отамана Військ Української Народної Республіки - героїчна Українська Армія вирушила у свій Перший Зимовий Похід.

Був це славетний Чин, коли Вояцтво Українське, в тяжких, трагічних обставинах, не заломилося, не завпало духом, але, навпаки, виявило високий патріотизм і глибоку відданість Великій Ідеї національного визволення.

Історія знає мало випадків, коли армія, нехтуючи закони війни і власної безпеки, вирушає в запілля ворога, наражаючи себе на всі несподіванки, з цим зв'язані. А, однак, частини Війська Українського, вікопомного 6 грудня 1919 року, підняли на себе цей великий тягар. Зводячи криваві бої з ворогом, героїчна Армія Українська протягом п'яти місяців перейшла всю Правобережну й частину Лівобережної України, з півночі на південь, завершуючи свій славетний рейд з'єднанням з Військом Українським, що стояло на своїх фронтових позиціях.

Згадуючи сьогодні цей виключний Героїчний Чин, спом'янім славного командарма нашого, генерал-полковника Михайла Омеляновича-Павленка, що очолював цей історичний Похід Спом'янім помічника його, генерала Юрка Тютюнника. Спом'янім Усе Вояцтво і Старшинство, що життя своє поклали під час цього рейду в боях за Волю, Честь і Славу України, а й тих Вояків, що переможно вийшли з Походу, а життя своє склали у великій розсіянні, в чужій землі, в чужих краях і державах.

А всіх живих Учасників історичного Походу привітаймо щиро, віддаючи їм шану і честь.

Нехай же цей Великий Чин буде прикладом для нашого Вояцтва тепер і в майбутньому, для нашого юного покоління і нехай присвічує всьому Народові Українському в його змаганнях за повне визволення нашої Батьківщини України.

СТЕПАН ВИТВИЦЬКИЙ

Президент

Української Народної Республіки

6 грудня 1954 Р.Б.

ДО ВСЬОГО ЧЛЕНСТВА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ БУВШИХ УКРАЇНСЬКИХ
КОМБАТАНТІВ ТА УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКОВОГО ТОВАРИСТВА У ФРАНЦІЇ

Дороге Воїнство!

З Новим 1955 Роком пересилаю Вам усім і Вашим Родинам свої найсердечніші побажання всякого особистого добра та успіхів у Вашій організаційній комбатантській та громадській праці.

Знаю, що Вас втомляли довгі роки чекання, нездійснених надій і туга за Батьківщиною, за воїнським визвольним чином, за здійсненням ідейної мети нашого життя на еміграції. Більшість з Вас я знаю особисто, знаю Ваші радості і Ваші турботи, бо вони були і є також моїми. Знаю також, що Ви чекаєте від мене з року в рік слова, яке не було б лише розрадою і надією, але нарешті приказом, походом вперед. Походив, що обірвався так трагічно в 1920 році й проти надій, не міг повторитися в роках 1939-45.

Цього слова-приказу не можу Вам сказати ще й сьогодні. Але це, що кажу Вам нині - це вже не лише надія, але й віра. Вона оснований на фактах міжнародних подій по обох боках великої межі, що розділяє два світи. Вірю, що день нашого визволення вже недалекий, що прийде кінець московській тюрмі народів, бо свобода мусить перемогти рабство.

Тому дивлюся бадьоро в найближче майбутнє. Вірю, що незабаром прийде пора визвольного чину, в якому кожний з нас буде виконувати свій обов'язок воїна Української Армії.

З цими словами глибокої віри вітаю Вас, старих воїнів Армії Української Народної Республіки і молодих воїнів останньої війни і кличу Вас : - Будьте завжди готові. Зливайтесь в одну-єдину, дисципліновану комбатантську організацію нашого Воїнства, бо бути готовим, це значить бути зорганізованим під одним прапором та під одним проводом.

Дивайте на боці територіальні, релігійні, політичні партійні різниці. У воїнській лаві ми всі брати, всі ми воїни, бувши і майбутні, і тільки воїни, для яких єдиним гаслом і наказом є Україна, самостійна і соборна.

Вступаймо в Новий Рік з твердою вірою, що наша ціль уже близька.

ОЛЕКСАНДЕР УДОВИЧЕНКО, ген.пор.

---000---

З НОВИМ РОКОМ.

Головна Управа Військового Товариства у Франції посилав усім своїм членам найкращі побажання особисті і бажає їм багато успіхів у дальшій праці на користь нашого Товариства і тисячами для добра української військової справи на еміграції у вільному світі.

Одночасно Головна Управа дякує всім Членам Товариства за прислані привіти.

Всього доброго в Новому 1955 Році Дорогі Панове-Товариші!

Головна Управа Українського Військового Т-ва у Франції

З ДІЯЛЬНОСТІ ВІЙСЬКОВОГО ТОВАРИСТВА

ПАН ПРЕЗИДЕНТ УНР Президент УНР д-р Степан Витвицький, по
В ПАРИЖІ дорозі з Мюнхену в Нью Йорк, перебував
кілька днів у Парижі в вересні м.р.

При переїзді через французьку територію Достойного Гостя вітали на залізничній станції в Нансі представники наших комбатантських осередків на Сході Франції, під проводом Уповноваженого нашого Т-ва, полк. П. Закусила. В Парижі Пан Президент взяв участь у зібранні, яке влаштувала Головна Управа нашого Т-ва. Він відповів на гарячі привітання промовою, в якій він окреслив сучасну політичну ситуацію в світі та акцію Українського Державного Центру на міжнародньому терені. Обговорюючи внутрішнє українське положення, Президент звернув увагу на недостатню матеріальну підтримку визвольної акції УНР-ади з боку нашого громадянства. Українське громадянство не завжди розуміє величезних завдань цієї акції. Від успіху ж цієї акції залежить актуалізація української державної, самостійницької позиції в міжнародній політичній грі західнього світу. Розміри нашої визвольної акції залежать від матеріальних передумов. Ці передумови мусить створити українське громадянство на еміграції, коли ця акція має бути ні від кого незалежна і суверенна, - підкреслив Пан Президент - а також вона мусить бути за всяку ціну.

Пан Президент склав вінок на могилі Головного Отамана Симона Петлюри на кладовищі Монпарнас.

ПОР. В. ГАЛАН
В ПАРИЖІ

Йдучи з Мененви до Філадельфії, в першій половині грудня 1954 р. приїхав у Париж д-р Володимир Галан, Голова Союзу бувших

Українських Бояків в Америці і директор ЗУАДН. Від Головної Управи нашого Т-ва гостя зустрічали: Голова Т-ва ген. О.Удовиченко і секретар пор. Р.Голіян. Обговорено питання тісної співпраці між обома організаціями та особливо тяжку проблему створення Світової Конфедерації Українського Бояцтва. Поручено також питання створення загально-комбатантського репрезентативного пресового органу, який був би найкращим речником світового українського комбатантського об'єднання. Стверджено, що матеріальні можливості для такого журналу існують. Гірше стоїть справа з організацією відповідного апарату, який би забезпечив дійсно високий рівень журналу. Рішено розвинути відповідну акцію для здійснення названого проєкту.

ЕВРОПЕЙСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ В. УКРАЇНСЬКИХ КОМБАТАНТІВ

Головним завданням Головної Управи в цей час є скликати з'їзд Європейської федерації б. Українських Комбатантів. Від смерті першого Голови Федерації ген. полк.

Михайла Омеляновича Павленка діяльність цього українського об'єднання комбатантів в Європі значно ослабла, а в деяких

відтинках просто замерла. Головною причиною цих недомогань були зміни, що настали в особовому складі окремих краєвих комбатантських організацій, відплив численних активних сил на інші місця поселення, в першу чергу до Америки. Шкідливо вплинуло також роздріблення комбатантських організованих сил, як напр. в Німеччині. Там замість одної чи двох комбатантських організацій маємо сьогодні шість (!) зовсім рівнобійними, на ділі, завданнями.

Дійти до об'єднання, привести все під один програмовий знаменник, показалося незвичайно тяжким завданням. Це завдання взяла на себе наша Головна Управа. Вона стала на становищі, що питання не в самому механічному скликанні окремих краєвих делегацій на з'їзд Федерації. Вся суть в приготуванні з'їзду, в ліквідації групових поділів та престижових конфліктів. В цій справі ведеться переписка, відбуваються зустрічі. В останньому часі також Військовий Ресорт ВО УНРади прийшов нам на поміч на відтинку міжгрупового порозуміння, головню в Німеччині.

Головна Управа надіється закінчити приготування до з'їзду Федерації весною 1955 р. Вона має в плані скликати рівнобійно зі з'їздом Федерації також Краєвий З'їзд нашого Товариства в Парижі. Тому наші Філії та Зв'язкові Осередки повинні вже тепер готуватися до участі в цьому З'їзді, організуючи фонди для оплачення подорожі своїх делегатів на З'їзд.

КОНГРЕС ФРАНЦУЗЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ КОМБАТАНТІВ "АНДРЕ МАЖІНО" В ЛЮКСЕІ

Делегація Головної Управи нашого Т-ва взяла участь в річному Конгресі Французької Національної Федерації "Андре Мажіно" в Люксембурзі в дні 5-6 червня м.р.

Наше товариство афілійоване до Федерації "Андре Мажіно". Делегація Головної Управи Військового Товариства була в такому складі : ген. О. Удовиченко, пор. Р. Голіян і хор. Лазаркевич. Від нашого Членства в Східній Франції взяв участь в Конгресі Уповноважений Т-ва на округу Нансі, член УНРади, полк. П. Закусило. Наша делегація взяла участь в праці Конгресу та налаждала зв'язки з рядом департаментальних провідників Французької Національної Федерації б. Французьких Комбатантів "Андре Мажіно". В спільній дефіляді несено прапор нашого Т-ва. Підчас з'їзду відзначено почесною грамотою Федерації "Мажіно" Уповноваженого нашого Т-ва на округу Валенсен п. Івана Вонарку-Варнака за довголітню, зразкову організаційну працю.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ПОЇЗДКИ

В другій половині минулого року Голова Т-ва ген. О. Удовиченко та члени

Головної Управи Р. Голіян і хор. В. Лазаркевич відбули організаційні поїздки до осередків Т-ва в Сошо-Монбеляр, Крезе, Ліон та Гренобль. В цих осередках зроблено сходина місцевих Філій, перевірено стан цих Філій та виголошено організаційні та інформаційні доклади. В Ліоні відбулися під головуванням ген. Удовиченка загальні збори Філії Т-ва. Їх вислідом була реорганізація

Управи та активізація цілої праці Філії, відповідно до її широких та важких завдань в цьому так дуже важному організаційному терені. Головою ліонської Філії та Уповноваженим Т-ва на Округу Ліон назначено п.Василя Малика.

Представники Головної Управи Т-ва, пор. Р.Голіян і хор. В.Льзаркевич взяли теж участь у Загальних Зборах відновленої Філії у Безін-шалеті в днях 23-24 жовтня м.р.

В цих Загальних Зборах взяв також участь Голова ВО УНРади і завідувачий Ресортом Військових Справ, член нашого Т-ва, сот. С.Созонтів.

Уповноваженим на Округу Лваре та Головою Філії Т-ва назначено полк. Юрія Гербанівського. Вибрана на цих зборах Управа Філії має такий склад : Голова - полк. Ю.Гербанівський, секретар М.Дусько, скарбник - хор. І.Охмак.

УЧАСТЬ У МАНІФЕСТАЦІЯХ Представники Головної Управи Т-ва взяли участь у святкуванні 10 роковин визволення Парижу в Домі Інвалідів в Парижі в серпні м.р. і також в пропам'ятній маніфестації Французької Національної Федерації Б.Комбатантів "Андре Мажіно" в роковини смерти першого голови цієї Федерації міністра Андре Мажіно. За головування мін. А.Мажіно наше Т-во було афілійоване в 1928 р. до складу цієї Федерації. Маніфестація відбулася при участі Французького генералітету на площі Етуаль, під Тріюмфальною Аркою. Жовто-блакитний прапор Т-ва несено в поході-дефіляді.

СВЯТО ПОКРОВИ Головна Управа Т-ва відсвяткувала день Св. Покрови 16 жовтня м.р. спільно з Управою Паризької Філії урочистими сходами в Українському Домі в Парижі. Спомини світлого воєцького минулого, події наших днів та надії на майбутнє творили програму цього традиційного свята українських воєнків у столиці Франції. Святочні сходи закінчилися спільною вечерею кількох десятків наших членів.

РОКОВИНИ ЗИМОВОГО ПОХОДУ З ініціативи Паризької Філії нашого Т-ва відбувся 16 січня 1955 р. виступ відомого діяча, члена УНРади, проф. Панаса Феденка з Лондону. Збори відкрив Голова ВО УНРади, сот. С.Созонтів. Проф. П.Феденко, політичний референт при Армії Зимового Походу і учасник цієї славної події нашої історії, своїм рефератом вшанував 35 роковини Зимового Походу. Своєю об'єктивною історичною оцінкою, особистими спогадами та знанням міжнародних відносин доповідач умів зацікавити численних слухачів. Після доповіді відбулася цікава дискусія.

СВЯТКУВАННЯ 22 СІЧНЯ Представники Головної Управи Т-ва взяли участь в святкуванні 22 Січня в Парижі. Це свято державности відбулося 23 січня 1955 року

в залі Шопена заходами Української Громадської Опіки. Свято відкрив Голова УГО п. Качура. На святі промовляли Голова ВО УНРади С. Созонтів, Проф. О. Шульгин і французькою мовою п. Гузар. На святі співав хор під проводом п. Миколайчука. Ген. О. Удовиченко промовляв 29 січня на святі 22 Січня у Безін-Шалеті. Місцева Філія Т-ва взяла активну участь в організації цього свята. Свято відкрив Уповноважений Т-ва полк. Ю. Гербанівський. Реферат виголосив майор Солонар. Вдалі деклямації, хор під проводом хор. Колодія та конференсіє пор. Шаповал дали для свята мистецьке оформлення.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

Андрій Житній

Андрій Житній, військовий урядовець Армії Української Народної Республіки, співосновник нашого Т-ва і його довголітній Уповноважений на район Оден-ле-Тіш у Східній Франції, помер в липні 1954. Покійний походив з канівського повіту. Юнаком він вступив в 1917 р. в Армію Української Народної Республіки. В її рядах він пройшов всі фази боротьби за державність України. Кристально чесний, відданий тілом і душею, він ціле життя лишився вірний ідеї, за яку він боровся в рядах Армії УНР. Він належав до найактивніших українських комбатантських та громадських діячів у Франції. Покійний помер у Віллерю, де й його поховано. Численні товариші зброї та багато французьких приятелів прийшли віддати Покійному останню честь. Похоронну службу правив о. Прот. Т. Гаврик. Прощав Покійного Голова Т-ва ген. пор. О. Удовиченко. В глибокому жалі клонимо голови над могилою великого патріота і назабутнього Товариша.

■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■

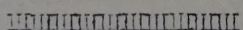
Олександр Савченко-Більський

Генерал Адміраліції Олександр Савченко-Більський помер 19.9.1954р. в Абондані у 87 році життя. Покійний народився 14.7.1868 року в селі Олешівці, Козелецького повіту, на Чернігівщині. Перед революцією 1917 р. він був командантом Севастопольського флотського екіпажу. Покійний був співтворцем українізованої чорноморської флоти Української Народної Республіки. В Севастополі він був Головою Української Громади. Пізніше він був директором департаменту в українському морському міністерстві, в 1919 р. начальником гардемаринської школи, в 1920 р. головою Военної Морської Управи. До самого кінця свого життя Покійний цікавився активно українським зорганізованим життям на еміграції, співпрацював в українській пресі на еміграції в ділянці мемуаристики, подаючи цінні матеріали про українське море та українську флоту. Покійний стояв близько до нашого Т-ва, брав участь в його доповідях, сходинах, маніфестаціях. Похорон відбувся в Абондані. Від ВО УНРади і Ресорту Військових Справ прощав Покійного Голова ВО сот. С. Созонтів, від Головної Управи Військового Т-ва пор. Р. Голіян

■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■

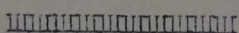
Петро Морозовський

Петро Морозовський, відданий і активний член нашого Товариства від його заснування в 1928 р., довголітній секретар його Паризької Філії, помер несподівано, на розрив серця, 10 жовтня 1954 р. в місті Орсей під Парижем. Покійний народився 19.6.1901р. в місті Кам'янець на Поділлі, де і закінчив середню комерційну школу. Не міг він спокійно приглядатися, як Армія Української Народної Республіки бореться проти ворогів України. Він вступає літом 1919 р. в її ряди і служить в гарматній бригаді 3 Залізної Дивізії, виконуючи прикладно свій обов'язок супроти Батьківщини. В листопаді 1920 р. Покійний вступив до Спільної Юнацької Школи Кінного Дивізіону, в якій він пробув аж до її закінчення в 1923 р. Покійний виконав свій обов'язок не тільки в рядах Армії Української Народної Республіки. Він присвячував на еміграції свої сили тій справі, за яку він бився ще молодим хлопцем, виконував зразково свої обов'язки українського громадянина-патріота працюючи активно для Товариства б.Вояків Армії Української Народної Республіки. Він твердо виконував свою повинність до самого кінця свого життя, як личить воякові Армії Української Народної Республіки. В похороні Покійного взяли участь його товариші з Спільної Юнацької Школи та його старшина з сотні Спільної Юнацької Школи сот. С.Созонтів, теперішній Голова ВО УНРади.

Олександр Ярмола

Олександр Ярмола народився 30.8.1898 р. у Каневі на Київщині і помер 12 грудня 1954 р. в Ліоні. Про відданість і громадську зрілість Покійного найкраще свідчить те, що він був довголітнім Уповноваженим нашого Т-ва і Головою Ліонської Філії Т-ва. Покійний ніколи не вагався на себе брати нові обов'язки, нову громадську працю. Виконання обов'язку було для нього святим законом. Під знаком цього закону він пройшов свій життєвий шлях. Своєю працею він вписався в історію нашого Т-ва. Він і лишиться в пам'яті своїх товаришів таким як він був усе своє життя : кристально чесний, непохитно вірний. Для всіх, хто його знав, зокрема для членів Ліонської Філії нашого Т-ва, він лишиться прикладом виконання повинності до кінця. З глибоким жалем йшли за домовиною члени нашого Т-ва, українські громадяни Ліону і околиці. Голова нашого Т-ва, ген. Олександр Удовиченко, віддав останню честь Покійному.

Зиновій Ямковий

Зиновій Ямковий, сотник Армії Української Народної Республіки, учасник Першого Зимового Походу, помер 1 січня 1955 р. у місті Сааргемін у Східній Франції в 68 році життя. Життєвий шлях Покійного був типовим прикладом життя і боротьби старшини Армії Української Народної Республіки. Він належав до тих, що цю Армію творили. В 1917 році він працював над українізацією частин російської армії на румунському фронті. В Армії УНРес-

19. Полк. Закусило Петро	1000	28. Хор. Охмак Іван	1000
20. Полк. Гербанівський Ю.	800	29. Пор. Шаповал Ілько	1000
21. Курдибан Дмитро	1000	30. Душко Микола	1000
22. Геник Богдан	500	31. Сотн. Рибалко Архип	800
23. Гришин Артамон	1000	32. Гуля Григорій	700
24. Циган Григорій	1000	33. Краль Яків	800
25. Іващенко Павло	800	34. Івахім Сергій	700
26. Прокопик Петро	800	35. Чорномудяк Федір	700
27. Ласійчук Богдан	500	36. Євдошенко Арсен	800

-----000-----

КАСОВИЙ ЗВІТ

Товариства б. Вояків Армії Української Народної Республіки
за рік 1954

Залишилося на 1.1.1954 р:	147.518
Поступило за 1954 рік :	175.536
Видано за 1954 рік	191.504
Залишається на 1.1.1955 р.	131.550 Франків

ДО ВСІХ ФІЛІЙ І ЧЛЕНІВ ТОВАРИСТВА

Головна Управа Т-ва звертається до всіх своїх філій і до поодиноких членів, які ще не вирівняли членських внесків за 1954 рік, вислати залегли внески негайно на поштовеkonto Т-ва :
PARIS с.с. 7 561-74 L'UNION DES A.C. UKRAINIENS EN FRANCE
SARL - 24 rue de la Glacière PARIS 13e.

УКРАЇНА У ВІЙНІ ЗА ДЕРЖАВНІСТЬ

Ця джерельна історична праця ген. О.Удовиченка дає вичерпне освітлення стратегічних умов великої доби нашої збройної боротьби за державність в рр. 1917-20. Українська преса на еміграції однозгідно підкреслює велику документальну і повчальну вартість цього твору. Об'єктивний підхід автора до подій революційного відродження нашого народу і збройної боротьби за нашу державність робить цю книжку потрібною для кожного, для науковця, військовика, історика і громадського діяча, для кожного українця, що хоче знати минуле нашого народу.

Книжка ген. О.Удовиченка вийшла в Канаді стараннями п.Микитюка. Ціна книжки 4 долляри. Головна Управа нашого Т-ва одержала 100 примірників книжки, які вона продає своїм членам за значно обнижену ціну : 1000 Фр. разом з пересилкою. Використайте нагоду і вишліть негайно замовлення і гроші поштовим переказом наkonto Т-ва : PARIS с.с. 7 561-74 L'UNION DES A.C. UKRAINIENS EN FRANCE SARL - 24 rue de la Glacière PARIS 13e.

ВІД БІБЛІОТЕКИ ІМЕНІ СИМОНА ПЕТЛЮРИ

Париж, 22 січня 1955 р.

В день проголошення самостійності і соборності Української Народної Республіки українськими парламентами - Центральною Радою і Трудовим Конгресом у Києві 1918 і 1919 року Бібліотека ім. Симона Петлюри в Парижі звертається до українського громадянства в цілому світі з проханням :

Згадайте про потреби Бібліотеки!

Бібліотека ім. С. Петлюри в Парижі, хоч мала великі втрати від німецьких фашистів, ожила і має в своїх збірках дорогоцінні рукописи, книги, пресу і т.д. до історії нашої боротьби за державність.

Тепер Бібліотека приступає до видання друком різних матеріалів із історії Української Народної Республіки (політичні писання Симона Петлюри та інших борців за українську державність, спомини і т.д.). Ці завдання Бібліотека може виконати тільки при активній допомозі українських патріотів, що перебувають у вільних країнах світу.

Українці і Українки!

В минулих роках загинуло багато цінних документів із історії Української Народної Республіки, бо ми не мали засобів на їх своєчасне видання друком. Щоб це нещастя не повторилося, мусимо поспішити з друком усього того, що збереглося в Бібліотеці ім. Симона Петлюри.

В 18 віці письменник Самійло Величко винуватив діячів доби Хмельницького і Руїни, які не зберегли матеріалів для історії України, мовляв, вони покрили минуле нашого народу "плащиком ліности".

Щоб дальші покоління не зробили й нам подібних закидів, - всі прийдіть на допомогу видавничій праці Бібліотеки ім. Симона Петлюри.

Дякуємо всім за щедрю і скору допомогу.

Григорій Довженко

Бібліотекар

Адреса Бібліотеки : Bibliothèque Ukrainienne S. Petlura,
24, rue de la Glacière, Paris 13°.
Paris c.c. 836906 - Bibliothèque
Ukrainienn S. Petlura, 24 rue de la Glacière, Paris 13°.

О П О В І Щ Е Н Н Я

Українська Бібліотека ім. Симона Петлюри одержала для поширення серед своїх читальників і широкого українського громадянства нову книгу, яка саме вийшла в Лондоні :

ІСААК МАЗЕПА - БОРЕЦЬ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ

Автор книги відомий історик і письменник проф. Панас Феденко.

Ця книга захоплює читача способом викладу і багатством історичного матеріалу з боротьби українського народу за Українську Народну Республіку. Читаючи цей цінний біографічний твір, ви пізнаєте не тільки життєвий шлях одного з навизначніших політичних провідників України, бувшого прем'єра Української Народної Республіки, Ісаака Мазепи, але цілу велику добу, в якій він жив і діяв. Наприкінці книги поміщено в додатках рідкі документи.

Кожний українець, що хоче знати історію свого народу, повинен прочитати цю книгу.

Бажаючих набути цю книжку просимо вислати повну вартість книги і оплату за пересилку поштою на поштовеkonto Бібліотеки: PARIS с.с. 836906 - Bibliothèque Ukrainienne S. Petlura, 24 rue de la Glacière, Paris 13°.

Ціна книги у Франції 700 Франків, поштова оплата 45 Фр.

Частина доходу з продажу книги "Ісаак Мазепа" призначена на потреби Бібліотеки ім. Симона Петлюри в Парижі.

О Г О Л О Ш Е Н Н Я

"С п о г а д и"

о.Прот. Петра Білона, з численними фотознімками. Ціна 600 Фр.
Гроші і листи надсилати : J. Jourkovsky, 32 b, Route de
Villerupt, AUDUN-LE-TICHE (Moselle)

Всі гроші для Військового Товариства просимо вислати тільки поштовим переказом на поштовеkonto Головної Управи :

PARIS с.с. 7 561-74 L'UNION DES A.C. UKRAINIENS EN FRANCE
SARL - 24 rue de la Glacière PARIS 13°

Листи до Головної Управи Т-ва просимо вислати на адресу :
V. Lazarkrvitch, 24 rue de la Glacière, Paris 13°.
